

Predikan första söndagen i fastan 2020-03-01 Västerorts kyrkan
Prövningens stund

Markusevangeliet kapitel 1, vers 12-13

Anden drev Jesus ut i öknen, och han var i öknen fyrtio dagar och sattes på prov av Satan. Han levde bland de vilda djuren, och änglarna betjänade honom.

När jag först läste texten undrade jag om det blivit något fel. Är det nåt tryckfel, finns resten av texten någon annanstans? Snart förstod jag att det var kort och gott en typisk Markustext; Kort och Gott.

Det finns något inbjudande och utmanande i det kortfattade.

Nästan en förväntan på att det ska rymma mer än alla ordrika texter och kanske framförallt att det ska ge ett större utrymme för tolkningar och fantasier.

När jag arbetade som pastor i Uppsala under 15 år hade jag förmånen att varje sommaravslutning och varje julavslutning få säga nåt på två minuter till alla elever, personal, föräldrar m.fl. från en stor låg- och mellanstadieskola. Det var runt 600 människor i kyrkan. Med åren och antalet gånger jag fick förmånen så utkristalliserades en tro på det kortfattade. Jag märkte att då jag gick fram för att säga mitt så infann sig en förväntan. Det var som om de tänkte *Nu ska han säga nåt viktigt och angeläget och det blir inte långt... det blir kort och gott.* Hade jag varit en sådan som skriver böcker så hade jag nog skrivit en bok med titeln *Två minuter som betyder allt – om det kortfattade.*

Det var min känsla. Det var upplyftande och kolossalt lärorikt och utvecklande.

Min respekt och tro på det kortfattade växte under den tiden. Tyvärr inte tillräckligt tänker du kanske, eftersom mina predikningar oftast är

15 minuter, men flera av oss är uppväxta med betydligt längre predikningar.

Jag höll faktiskt en predikan här en gång för några år sedan som var mycket kort. Efter textläsningen sa jag: *Lev! Älska! Betala skatt och lita på Gud.* Det var allt, och det var ju inte så mycket så jag läste hela predikan en gång till och sedan satte jag mig ner. Kort och Gott! Kanske den bästa predikan jag har hållit, helt klart den kortaste.

Så... låt oss lyssna till dagens korta och goda evangelieberättelse en gång till *Anden drev Jesus ut i öknen, och han var i öknen fyrtio dagar och sattes på prov av Satan. Han levde bland de vilda djuren, och änglarna betjänade honom.*

Jag har vänt och vridit på texten, vägt orden, associerat, fantiserat. Jag har kommit fram till att livets alla förutsättningar ryms på dessa två rader. Ett helt liv på två rader!

Anden drev Jesus... Gud, Fader, Son och Ande, vill och uppmuntrar oss, inte bara människan Jesus, att ta oss ut. Att ta oss vidare in i det som är livet oavsett om det är svårt. Det är inte det onda som driver oss ut, det är Gud själv.

...ut i öknen... Där är livet, det karga livet, inte alls alltid blomstrande, det gemensamma livet, det som är lika för alla...öknen. Har du sett öknarna i Palestina så vet du att de är oerhört nyansrika.

...och han var i öknen fyrtio dagar... det är länge. Ja, 40 dagar berättar om tid som är långt längre än 40 24-timmarsdygn. Det är ett liv, en eon, en evighet, erfarenhet.

...och sattes på prov... Vi behöver regelbundet ifrågasätta oss själva och våra liv... pröva om det håller. Ändra oss då omständigheterna och

kärleken tvingar oss till det. Hålla oss till det vi tycker och tror nr det gagnar människor och förmerar kärlek och hopp.

...av Satan. Satan betyder anklagare/åklagare. Den/det som prövar oss och kanske prövar väl mycket ibland. Vi behöver avslöjas, men när det blir anklagande och gör ont så är det ont och ondskan hindrar oss att leva som vi vill. Tänk på den gången då Petrus i sin iver blir tendensiöst anklagande mot Jesus och Jesus brister ut och ropar mot Petrus *Vik bädan Satan.* Inte säger han det får att nån ond varelse eller makt, nån personifierad djävul har farit in i Petrus. Nej han säger det för att iver, entusiasmen, övergick till ett nedbrytande anklagande. Som om han sa: *Det räcker nu Petrus, nu går du för långt.*

Ingen mår bättre av, inget blir bättre av besinningslöst anklagande.

Han levde bland de vilda djuren... Öknen/världen är inte ett paradys. Det är en många gånger skrämmande och farlig miljö. Men det är den värld vi har att leva i, det är den värld vi älskar och kämpar för. På gott och ont.

...och änglarna betjänade honom. Gud är ständigt där och på människans sida, allestädes närvarande. Och det bästa är att vi varken behöver tro på änglar eller Gud för att närvaron ska bli till. Den bara är!

Visst är det fascinerande hur mycket som kan rymmas i några få ord. Hela livets förutsättningar i två rader.

Jag känner mig faktiskt frestad, på denna söndag vi gett temat *prövningens stund*, att avsluta predikan just här och nu!
Jag tror jag tillåter mig att falla för den frestelsen.
Amen

Vi lyssnar till Cellomusik